Борис Пастернак "В усьому хочеться дійти ..."
(переклад Володимира Туленка)

В усьому хочеться дійти,
До істин суті.
В роботі, в пошуках мети,
В сердечній смуті.

До сутності минулих днів,
До їх причини.
До всіх підстав, до коренів,
До серцевини.

Постійно треба нить вхопить,
Події, дати,
Жить, думать, відчувать, любить,
Світ відкривати.

Якби ж то я лише зумів
Та мав можливість,
То склав би декілька рядків
Про сильну пристрасть.

Про беззаконня, гріх весь цей,
Біги, погоні,
Про ненавмисність похапцем,
Лікті, долоні.

Тоді б я відшукав би ген,
З чого почалось,
І повторив її імен
Ініціали.

Я б вірші розбивав як сад.
Дригцем прожилок
Розквітли б липи в них підряд,
Ладком, спинились.

Красу троянд я б в вірші вніс
І подих м'яти,
Луги, отави, сінокіс,
Гроз перекати.

Давно колись Шопен створив
Оживше чудо,
Фільварків, парків та могил
Свої етюди.

Досягнутого торжества
Ця гра та мука —
Натягнута, як тетива
Тугого лука.

*****

Борис Пастернак "Во всем мне хочется дойти..."

Во всем мне хочется дойти
До самой сути.
В работе, в поисках пути,
В сердечной смуте.

До сущности протекших дней,
До их причины,
До оснований, до корней,
До сердцевины.

Все время схватывая нить
Судеб, событий,
Жить, думать, чувствовать, любить,
Свершать открытья.

О, если бы я только мог
Хотя отчасти,
Я написал бы восемь строк
О свойствах страсти.

О беззаконьях, о грехах,
Бегах, погонях,
Нечаянностях впопыхах,
Локтях, ладонях.

Я вывел бы ее закон,
Ее начало,
И повторял ее имен
Инициалы.

Я б разбивал стихи, как сад.
Всей дрожью жилок
Цвели бы липы в них подряд,
Гуськом, в затылок.

В стихи б я внес дыханье роз,
Дыханье мяты,
Луга, осоку, сенокос,
Грозы раскаты.

Так некогда Шопен вложил
Живое чудо
Фольварков, парков, рощ, могил
В свои этюды.

Достигнутого торжества
Игра и мука
Натянутая тетива
Тугого лука.